YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

13 päivänä heinäkuuta 2000 *

Asiassa C-46/97,

Helleenien tasavalta, asiamiehenään ulkoasiainministeriön Euroopan yhteisöjä koskevia asioita hoitavan erityisosaston oikeudellinen avustaja P. Mylonopoulos ja maatalousministeriön oikeudellisen yksikön päällikkö I. Chalkias, prosessiosoite Luxemburgissa Kreikan suurlähetystö, 117 Val Sainte-Croix,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies M. Condou-Durande, prosessiosoite Luxemburgissa c/o saman yksikön virkamies C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: kreikka.

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan Helleenien tasavaltaa koskevilta osiltaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuonna 1992 rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien sekä tiettyjen varainhoitovuoden 1993 menojen tarkastamisesta ja hyväksymisestä tehdyn päätöksen 96/311/EY muuttamisesta 20 päivänä marraskuuta 1996 tehdyn komission päätöksen 96/701/EY (EYVL L 323, s. 26),

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä hoitava toisen jaoston puheenjohtaja R. Schintgen sekä tuomarit P. J. G. Kapteyn, G. Hirsch (esittelevä tuomari), H. Ragnemalm ja V. Skouris,

julkisasiamies: P. Léger,
kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan asianosaisten 23.9.1999 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 16.12.1999 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Helleenien tasavalta on nostanut EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan ensimmäisen kohdan (josta on muutettuna tullut EY 230 artiklan ensimmäinen kohta) nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 6.2.1997 ja jossa se vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa Helleenien tasavaltaa koskevilta osiltaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuonna 1992 rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien sekä tiettyjen varainhoitovuoden 1993 menojen tarkastamisesta ja hyväksymisestä tehdyn päätöksen 96/311/EY muuttamisesta 20 päivänä marraskuuta 1996 tehdyn komission päätöksen 96/701/EY (EYVL L 323, s. 26).

2 Kanteessa vaaditaan kumoamaan tämä päätös niiltä osin kuin komissio on katsonut, ettei EMOTR voi maksaa seuraavia määriä:

— 5 251 911 509 Kreikan drakman (GRD) suuruinen oliiviöljyn tuotantotuki

— 61 090 105 GRD:n suuruinen tuki viinille (lopullinen viininviljelyaloista luopuminen)

— 12 910 334 855 GRD:n suuruinen puuvillan tuotantotuki

— 3 916 884 473 GRD:n suuruinen tuki tupakalle.

3 Oikaisujen perusteet on esitetty lyhyesti EMOTR:n tukiosastosta varainhoitovuonna 1992 rahoitettuja menoja koskevien tilien sekä tiettyjen varainhoitovuoden 1993 menojen tarkistamisen tuloksista 27 päivänä maaliskuuta 1996 tehdyssä yhteenvedossa nro VI/6355/95 (jäljempänä yhteenveto) ja 14.6.1996 ja 23.9.1996 laadituissa kahdessa tätä täydentävässä asiakirjassa.

Oliiviöljyn tuotantotuen aiheuttamat menot

4 Yhteenvedon mukaan Kreikassa toimitetuissa tarkastuksissa ei ole tullut esille mitään havaittavia muutoksia siihen tilanteeseen verrattuna, joka oli todettu vuosia 1990 ja 1991 koskevissa tarkastuksissa. Näin ollen oliivirekistereitä ei edelleenkään ollut eikä ATK-rekistereitä edelleenkään voitu käyttää.

5 Lisäksi yhteenvedosta ilmenee, että tukihakemuksia koskevassa hallinto- ja tarkastusjärjestelmässä on vakavia rakenteellisia puutteita, jotka esitetään tässä yhteenvedossa 18-kohtaisena tiivistelmänä. Tältä osin viitataan muun muassa siihen, ettei paikallisten ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten toimintoja ole sovitettu keskenään yhteen ja että tarkastukset ovat riittämättömiä. Yhteenvedon mukaan Kreikan viranomaisten toteuttamista, yhteisön asetuksissa säädetyt tarkastukset korvaavista tarkastuksista on kovin vähän hyötyä pyrittäessä vähentämään riskiä siitä, että EMOTR:stä menoja maksetaan aiheettomasti.

6 Kreikan hallitus katsoo, että yhteenvedossa esitetyt väitteet ovat perusteettomia.

7 Oliivirekisterin puuttumisesta Kreikan hallitus toteaa, että yhteisöjen tuomioistuin on jo asiassa C-50/94, Kreikka vastaan komissio, 4.7.1996 annetussa tuomiossa (Kok. 1996, s. I-3331) todennut, että Kreikka oli ilmoittanut komissiolle niistä vaikeuksista, joita sillä tulisi olemaan oliivirekisterin perustamistöiden loppuunsaattamisessa sen jälkeen, kun oliivirekisterin perustamisesta oliiviöljyä tuottavissa jäsenvaltioissa annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 154/75 muuttamisesta 22 päivänä joulukuuta 1980 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3453/80 (EYVL L 360, s. 15) säädetty määräaika 31.10.1998 päättyisi. Yhteisöjen tuomioistuin oli tällä perusteella vahvistanut varainhoitovuodelle 1990 vaaditun 10 prosentin suuruisen rahoituskorjauksen. Seuraamus oli siis määrätty.

8 Kreikan hallitus väittää, että komissiolle on vuodesta 1991 lähtien toimitettu kaikki tiedot ja että sillä on ollut perusvalmius avustaa Kreikkaa niissä ponnisteluissa, joihin se oli ryhtynyt voittaakseen kyseiset objektiiviset vaikeudet. Tästä seuraa, että ensimmäinen edellä mainituista edellytyksistä oli täyttynyt eli edellytys, jonka mukaan toimivaltaiselle yhteisön toimielimelle oli ajoissa tehtävä ilmoitu s. Koska Kreikan viranomaiset ja komissio olivat myös olleet vilpittömässä yhteistoiminnassa koko kyseisen ajanjakson, eli varainhoitovuoden 1992, oliivirekisterin puuttumisen perusteella ei pidä tehdä korjauksia.

9 Ensinnäkin on muistutettava, että Kreikan tasavallalla oli asetuksen N:o 3453/80 nojalla velvollisuus perustaa oliivirekisteri viimeistään 31.10.1988.

10 Toiseksi on syytä todeta, ettei Kreikan tasavala ole noudattanut tätä määräaikaa ja ettei oliivirekisteriä perustettu vielä varainhoitovuoden 1992 aikanakaan.

11 Kolmanneksi yhteisöjen tuomioistuin on edellä mainitussa asiassa Kreikka vastaan komissio 4.7.1996 antamassaan tuomiossa ja asiassa C-61/95, Kreikka vastaan komissio, 29.1.1998 antamassaan tuomiossa (Kok. 1998, s. I-207,

12 kohta) jo hylännyt Kreikan hallituksen väitteet, joiden mukaan oliivirekisterin perustaminen oli täysin mahdotonta. Tämä hallitus oli nimittäin vedonnut tähän vasta asetuksessa N:o 3453/80 säädetyn määräajan päätyttyä, eikä se ollut ryhtynyt yhteisöjen toimielimissä minkäänlaisiin toimenpiteisiin saadakseen tämän päivän muutetuksi (ks. tämän suuntaisesti asia C-353/92, Kreikka v. neuvosto, tuomio 14.7.1994, Kok. 1994, s. I-3411, 39 kohta).

12 Näin ollen väitettä, jonka mukaan asetuksessa N:o 3453/80 asetettujen edellytysten noudattaminen oli ollut täysin mahdotonta, ei voida hyväksyä.

13 Kreikan hallitus väittää ATK-rekisterien osalta, että nämä rekisterit ovat olleet olemassa vuodesta 1985 lähtien ja että ne toimivat tyydyttävästi. Joka tapauksessa mahdollisesti olemassa olevat puutteet ovat sidoksissa siihen, ettei oliivirekisteriä ole, koska suuri osa ATK-rekisterissä tarvittavista tiedoista perustuu oliivirekisteriin. Kreikan hallituksen mukaan edellä esitetyt oliivirekisterin puuttumiseen liittyvät seikat pätevät siis soveltuvin osin ATK-rekistereihin. Jos tarkastusmenettely osoittautuu riittämättömäksi, lisätarkistuksia ja -tarkastuksia tullaan toimittamaan.

14 Tuen myöntämistä oliiviöljyn tuotannolle sekä tuottajajärjestöille koskevista yleisistä säännöistä 17 päivänä heinäkuuta 1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2261/84 (EYVL L 208, s. 3) 16 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jokaisen tuottajajäsenvaltion on perustettava ja pidettävä ajan tasalla pysyviä ATK-rekistereitä oliivien ja oliiviöljyn tuotantoa koskevista tiedoista. Saman asetuksen 14 artiklan 5 kohdassa säädetään, että jäsenvaltion on tässä asetuksessa tarkoitettuja tarkastuksia varten käytettävä näitä ATK-rekisterejä. Näissä rekistereissä on oltava kaikki tarkastusten ja lainvastaisuuksien nopean toteamisen helpottamisen kannalta tarkoituksenmukaiset tiedot (16 artiklan 2 kohta). Lisäksi jäsenvaltioiden on syötettävä tähän rekisteriin oliivirekisterissä olevat perustiedot heti, kun ne ovat käytettävissä (oliiviöljyn tuotantotukijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 31.10.1984 annetun asetuksen (ETY) N:o 3061/84 11 artiklan 1 kohdan toinen alakohta, sellaisena kuin se on muutettuna 17.1.1989 annetulla komission asetuksella N:o 98/89, EYVL L 14, s. 14).

15 Asetuksen N:o 3061/84 11 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä virkkeessä, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 98/89, säädetään, että ATK-rekisterissä olevien kaikkien osien on oltava toimintakunnossa ennen 31.10.1990. Jäsenvaltioiden on lisäksi käytettävä tietoja tarkastuksia varten sitä mukaa, kuin erityisiä rekistereitä perustetaan (asetuksen N:o 3061/84 11 artiklan 2 kohdan toinen virke, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 98/89).

16 Tältä osin riittää kun todetaan, ettei Kreikan hallitus ole yksityiskohtaisesti osoittanut vääräksi komission väitettä, jonka mukaan ATK-rekisterit eivät olleet toimintakunnossa. Päinvastoin, maatalousministeriö ilmoitti 21.7.1995 päivätyllä kirjeellä nro 292675 komissiolle, että sille oli aiheutunut ongelmia siitä, ettei sen käytettävissä ollut sellaista henkilökuntaa, joka olisi syöttänyt rekistereihin tarkastusten toimittamisessa tarvittavat tiedot. Tämä ilmoitus osoittaa myös, miksi ei voida hyväksyä väitettä, jonka mukaan muutetussa asetuksessa N:o 3061/84 asetetun rekisterien perustamisvelvollisuuden noudattaminen oli täysin mahdotonta.

17 Käytössä olevan tarkastusjärjestelmän tehokkuuden osalta Kreikan hallitus toteaa lopuksi, että 18:aa laiminlyöntiä koskeva luettelo on täysin epätarkka, että se ei perustu tosiseikkoihin ja että sen nojalla ei voida perustella rahoituskorjausta.

18 Varainhoitovuonna 1992 toimitettujen tarkastusten riittämättömyyttä koskevan väitteen osalta Kreikan hallitus toteaa, ettei voida kiistää, että tarkastuksia on toimitettu useammin ja että ne ovat olleet perusteellisempia kuin varainhoitovuosina 1991 ja 1990, joiden niidenkin osalta oli toimitettu 10 prosentin suuruinen rahoituskorjaus.

19 Jokaisen tuottajajäsenvaltion on asetuksen N:o 2261/84 14 artiklan 1 kohdan mukaan sovellettava tarkastusjärjestelmää, jolla taataan, että tuote, jolle tuki myönnetään, on oikeutettu tukeen.

20 Asetuksen N:o 2261/84 14 artiklan 2 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna 27.11.1990 annetulla neuvoston asetuksella N:o 3500/90 (EYVL L 338, s. 3), säädetään, että tuottajajäsenvaltioiden on valvottava kunkin tuottajajärjestön ja kunkin liiton toimintaa ja erityisesti näiden toimielinten suorittamia, saman asetuksen 8 artiklan 1 kohdassa ja 10 artiklan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettuja tarkastustoimia.

21 Asetuksella N:o 3500/90 asetukseen N:o 2261/84 lisätyssä 14 artiklan 3 a kohdassa säädetään, että tuen maksamiseksi oliivinviljelijöille, joiden keskimääräinen tuotanto on vähintään 500 kilogrammaa oliiviöljyä markkinointivuotta kohti, tuottajajäsenvaltioiden on tarkastettava

— viljelyilmoitusten paikkansapitävyys määritettävin perustein

— että tukihakemukseen merkitty öljymäärä ja hyväksyttyjen myllyjen varastokirjanpitoon merkitty määrä vastaavat toisiaan

— määritettävin perustein, että oliivien tuotanto, josta kukin oliivinviljelijä on ilmoittanut, että se on puristettu hyväksytyssä myllyssä, on yhtäpitävä hänen viljelyilmoituksessaan olevien tietojen kanssa.

22 Asetuksen N:o 2261/84 14 artiklan 4 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 3500/90, säädetään, että oliiviöljyn, joka on sellaisten oliivinviljelijöiden tuottamaa, joiden keskimääräinen tuotanto on pienempi kuin 500 kilogrammaa oliiviöljyä markkinointivuotta kohti, tarkastuksella on voitava tarkistaa

— viljelyilmoitusten paikkansapitävyys määritettävin perustein

— että on olemassa todiste oliivien puristamisesta hyväksytyssä myllyssä.

23 Asetuksen N:o 3061/84 10 artiklan 2 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna 15.4.1991 annetulla komission asetuksella N:o 928/91 (EYVL L 94, s. 5) täsmennetään, että jäsenvaltioiden on tarkastettava paikan päällä määritettävä edustava prosenttimäärä oliivinviljelijöistä. Jos tarkastustoimielin on vastuussa näiden tarkastusten tekemisestä, tämä prosenttimäärä on merkittävä toimielimen toimintaohjelmaan. Prosenttimäärä vaihtelee sen mukaan, ovatko oliivirekisterin perustiedot käytettävissä vai ei kyseisillä alueilla. Tarkastusten on kohdistuttava ensisijaisesti oliivinviljelijöihin, joiden tuotantokyvyssä on tapahtunut huomattavia muutoksia.

24 Lopuksi asetuksen N:o 3061/84 10 artiklan 3 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 928/91, säädetään, että asetuksen N:o 2261/84 14 artiklan 3 a ja 4 kohdassa tarkoitettujen viljelyilmoitusten paikkansapitävyyden tarkastamiseksi tuottajajäsenvaltioiden on otettava huomioon muun muassa oliivirekisterissä ja ATK-rekistereissä olevat tiedot, oliivinviljelijään kohdistuneiden paikan päällä suoritettujen tarkastusten tulokset sekä oliivien ja öljyn tuotokset, jotka on vahvistettu alueelle, jossa kyseinen tila tai kyseiset tilat sijaitsevat.

25 Nyt esillä olevassa asiassa riittää aluksi, kun todetaan, ettei Kreikan hallitus kiistä komission esittämiä lukuja, joiden mukaan tuottajaosuuskunnissa paikan päällä suoritettujen tarkastusten prosenttimäärä oli 0,1, 0,21 ja 0,13 prosentin luokkaa markkinointivuosilta 1990/1991, 1991/1992 ja 1992/1993. Osuuskuntiin kuulumattomien tuottajien osalta prosenttimäärät olivat 0,8 ja 0,87 prosenttia markkinointivuosilta 1991/1992 ja 1992/1993. Kreikan viranomaisten jättämistä asiakirjoista ilmenee myös, että tarkastusjakson 1991/1992 aikana tarkastettiin 0,22 prosenttia oliivinviljelijöistä.

26 Nämä tarkastukset eivät selvästikään riitä korvaamaan toimivaa oliivirekisteriä eikä ATK-rekisteriä. Kun otetaan huomioon, että Kreikan hallitus ei myöskään yksityiskohtaisesti kiistä muita yhteenvedossa todettuja laiminlyöntejä, kuten tarkastusmenettelyn yleisen tarkkuuden sekä tietojen ryhmittelyssä tarvittavien suunnitelmien sekä järjestelmien puuttumista eikä sitä, että toimivaltaisen toimielimen on mahdotonta tehokkaasti tarkastaa tuottajajärjestöjen rahoitusta toimintojen ja etujen moninaisuuden vuoksi, on todettava, että 10 prosentin suuruinen rahoituskorjaus, joka on toimitettu oliiviöljyn tuotantotukijärjestelmän tarkastusjärjestelmässä havaittujen vakavien laiminlyöntien nojalla, on täysin perusteltu.

Lopullisesta viininviljelyalueista luopumisesta maksettavan palkkion aiheuttamat menot

27 Yhteenvedon mukaan on havaittu, että Kreikan viranomaiset olivat kolmena peräkkäisenä vuotena jättäneet soveltamatta virallisilla kirjeillä tiedoksiannettua ja varainhoitovuosia 1990 ja 1991 koskevissa yhteenvedoissa mainittua suositusta, jonka mukaan ne alueelliset tarkastajat, jotka toimittavat asiakirjojen hallinnolliset tarkistukset, eivät saa olla samoja kuin tarkastajat, jotka suorittavat paikan päällä toimitettavat tarkastukset ennen viininviljelyalojen raivauksia ja niiden jälkeen. Oli nimittäin todettu, että tällaisesta käytännöstä aiheutui lainvastaisuuksia.

28 Yhteenvedossa todetaan lisäksi, että koska Kreikan tasavallassa ei ole viinirekisteriä eikä kiinteistörekisteriä, tämä jäsenvaltio ei ole toteuttanut sellaisia riittäviä toimenpiteitä, joilla olisi pyritty korjaamaan luotettavan pinta-alojen yksilöinti- ja mittaamisjärjestelmän puuttumista esimerkiksi vahvistamalla raivattuja alueita koskevaa tarkastusjärjestelmää. Edustavien vuosittaisten lisätarkastusten ulottamista koskemaan 1 prosentin suuruista otosta tarkastetuista asiakirjoista ei voida pitää riittävänä korjaamaan viinirekisterin ja kiinteistörekisterin puuttumista.

29 Komissio on siis soveltanut kaikkiin tästä toimenpiteestä aiheutuviin menoihin kahden prosentin suuruista kiinteämääräistä korjausta.

30 Kreikan hallitus väittää, että viinialalla toimitettu rahoituskorjaus perustuu tosiseikkojen virheelliseen arviointiin.

31 Kreikan hallitus toteaa, että sen lisäksi, että paikan päällä suoritetuissa tarkastuksissa tarkastettiin kaikki ennen raivausta esitetyt hakemukset, niissä käytiin läpi myös kaikki ne hakemukset, jotka oli esitetty kyseisen raivauksen jälkeen, jotta raivaus olisi voitu todeta paikan päällä. Markkinointivuonna 1990/1991 oli tarkastettu ja hyväksytty 18 333 hakemusta, markkinointivuonna 1991/1992 17 061 hakemusta ja markkinointivuonna 1992/1993 7 000 hakemusta, ja jokaisella viininviljelijällä oli ollut keskimäärin kaksi palstaa.

32 Sen yhteenvedossa esitetyn väitteen osalta, jonka mukaan ne alueelliset tarkastajat, jotka toimittavat asiakirjojen hallinnolliset tarkistukset, eivät saa olla samoja kuin tarkastajat, jotka suorittavat paikan päällä toimitettavat tarkastukset ennen viininviljelyalojen raivauksia ja niiden jälkeen, koska tällaisesta käytännöstä oli aiheutunut lainvastaisuuksia, Kreikan hallitus toteaa, että oliivin viljelyä koskevan rekisterin puuttumiseen liittyvistä syistä ne agronomit, jotka toimittivat tarkastuksen ennen raivausta, toimittivat sen myös raivausten jälkeen, koska juuri he tunsivat kyseiset palstat ja niiden sijainnin.

33 Lisätarkastusten prosenttiosuuden osalta Kreikan hallitus väittää, että se seikka, että komissio oli ensimmäistä kertaa vuonna 1996 varainhoitovuoden 1993 tilejä tarkastaessaan todennut, ettei lisätarkastusten prosentuaalinen osuus (1 %) ollut riittävä, ja että se oli lisäksi menetellyt näin vuonna 1996, joka oli viimeinen vuosi, jolta lopullisen viininviljelyalueista luopumisen korvausta myönnettiin, eli ajankohtana, jolloin se ei enää kyennyt nostamaan tätä prosenttiosuutta aikaisempien varainhoitovuosien osalta, osoittaa vähintäänkin, ettei komissio ollut toiminut vilpittömässä mielessä.

34 On muistutettava, että lopullisen viininviljelyalueista luopumisen korvauksen myöntämisestä viinivuosiksi 1988/1989—1995/1996 24 päivänä toukokuuta 1988 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1442/88 (EYVL L 132, s. 3) pyritään edistämään viiniviljelyalueista luopumista palkkiolla, jonka määrä määritetään suhteessa kyseisten alueiden tuottavuuteen, jotta raivaustoimenpiteiden kustannukset ja uudelleenistuttamisoikeuden menetys sekä tulonmenetys tulisivat huomioon otetuiksi.

35 Varmistaakseen järjestelmän toimivuuden ja valvonnan komissio antoi lopullista viininviljelyaloista luopumista koskevan palkkion myöntämisestä viinivuosiksi 1988/1989—1995/1996 annetun asetuksen (ETY) N:o 1442/88 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 31 päivänä elokuuta 1988 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2729/88 (EYVL L 241, s. 108) täsmentäen siinä ne seikat, joiden oli ilmettävä palkkiohakemuksesta ja säätäen näiden tietojen tarkistamisesta. Tämän asetuksen 4 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen on tarkastettava 1 kohdassa tarkoitetut tiedot, muun muassa hakijan viljelemä viininviljelyyn, erikoistuneeseen viljelyyn tai sekaviljelyyn käytetty pinta-ala ja raivattava pinta-ala ilmaistuna hehtaareina, aareina ja senttiaareina.

36 Yleisistä tarkastuksia koskevista säännöistä viinialalla 19 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2048/89 (EYVL L 202, s. 32) 3 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet viinilainsäädännön noudattamista koskevan valvonnan parantamiseksi erityisesti liitteessä tarkoitetuilla erityisaloilla, kuten raivauksessa. Tämän asetuksen 6 artiklan 1 artiklan mukaan komissio perustaa yhteistyössä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa paikan päällä suoritettavista tarkastuksista vastuussa olevien erikoistarkastajien ryhmän varmistaakseen viinilainsäädännön yhdenmukaisen soveltamisen erityisesti 3 artiklassa tarkoitetuilla aloilla. Asetuksen N:o 2048/89 kuudennessatoista perustelukappaleessa korostetaan tarkastusten objektiivisuuden varmistamisen tärkeyttä.

37 Kreikassa suoritetuilla tarkastusmatkoilla laadituista komission huomautuksista ilmenee, että kansalliset tarkastajat eivät kyenneet perustelemaan, miksi hallinnolliseen tarkastusmenettelyyn oli otettu tiettyjä alueita ja miksi hakemukset oli hyväksytty. EMOTR:n tehtävään määrätyt toimihenkilöt eivät olleet voineet

millään tavoin objektiivisesti varmistua palstojen yksilöinnistä, niiden tarkasta pinta-alasta, omistajan henkilöllisyydestä eivätkä palstan tarkasta sijainnista. Öljyrekisterin, maarekisterin ja yksityiskohtaisten karttojen puuttuminen aiheutti sen, että oli turvauduttava alueen hyvin tuntevaan henkilöön, sillä erilliset palstat tunnistetaan naapuripalstojen omistajien avulla eikä näiden erillisten palstojen sijainnin perusteella.

38 Nämä havainnot, joita Kreikan hallitus ei ole kiistänyt, osoittavat, että toteutettu tarkastusjärjestelmä perustuu yksinomaan määrättyjen tarkastajien pätevyyteen ja toimintaan, sillä ainoastaan he kykenevät tarkistamaan palkkiohakemusten paikkansapitävyyden. Ulkopuolisten kansallisten ja yhteisön viranomaisten tarkastukset eivät ole mahdollisia. Tarkastusjärjestelmä ei siis täytä yhteisön säädöksissä asetettua objektiivisuuden vaatimusta.

39 Näin ollen vaadittuihin menoihin tehty kahden prosentin rahoituskorjaus on perusteltu.

Puuvillan tuotantotukien aiheuttamat menot

40 Yhteenvedossa todetaan ensiksikin, että koska Kreikan viranomaisten tuotantoarvion ja sen tuotannon, jolle palkkioita oli haettu, oli markkinointivuoden 1991—1992 osalta havaittu eroavan selittämättömästi toisistaan, epäiltiin, että puuvilla-alalla oli syyllistytty törkeään väärinkäytökseen, ja komissio oli tästä syystä — ottaen huomioon myös tähän tuotteeseen liittyvät aikaisemmat tiedot (vuosia 1989 ja 1990 koskeva yhteenveto) — 10.7.1992 esittänyt Kreikan viranomaisille yhteistä maatalouspolitiikkaa rahoitettaessa perusteettomasti maksettuja summia koskevista lainvastaisuuksista ja näiden summien takaisinperinnästä, tätä alaa koskevan tiedotusjärjestelmän järjestämisestä sekä asetuksen (ETY) N:o 283/72 kumoamisesta 4 päivänä maaliskuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 595/91 (EYVL L 67, s. 11) 6 artiklaan perustuvan tutkintapyynnön.

41 Tämän yhteenvedon mukaan komissio, Kreikan viranomaiset ja ulkopuolinen tilintarkastusyhtiö suorittivat yhdessä tutkinnan ensimmäisen vaiheen 26.10.—4.12.1992 välisenä aikana. Lainvastaisuuksien lisäksi havaittiin, että Kreikan puuvillaviraston tarkastusjärjestelmässä oli huomattavia puutteita. Tutkinnan toista vaihetta, jonka aikana oli tarkoitus tammi—kesäkuussa 1993 tarkastaa siementenpoistoyritykset, ei toteutettu huolimatta EMOTR:n toistuvista pyynnöistä.

42 Yhteenvedossa todetaan, että erityisesti markkinointivuoden 1991/1992 osalta oli tuomittu hallinnollisia seuraamuksia ja pantu vireille oikeudenkäyntejä useita tuottajia ja siementenpoistoyrityksiä vastaan, että kansallisen tarkastusjärjestelmän parantamiseksi oli ryhdytty toimenpiteisiin ja että markkinointivuosia 1992/1993, 1993/1994 ja 1994/1995 koskevat uudet kansalliset ohjeet oli julkaistu. Siinä todetaan kuitenkin, että nämä seikat eivät tyydyttävästi vastanneet EMOTR:n helmikuusta 1993 lähtien asettamia täsmällisiä vaatimuksia erityisesti niiltä osin, kuin kyse oli asetuksen N:o 595/91 6 artiklan nojalla toimitetuista tarkastuksista. Kreikan viranomaiset eivät nimittäin ole ilmoittaneet tutkimuksen lopputuloksista eivätkä tarkkaa arviota todettujen lainvastaisuuksien taloudellisista vaikutuksista.

43 Komissio on siis katsonut, ettei Kreikan tasavalta ole noudattanut sille yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä huhtikuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70 (EYVL L 94, s. 13) 8 artiklan 1 kohdassa asetettua velvoitetta, jonka mukaan jäsenvaltiot toteuttavat kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti toimenpiteet, jotka ovat tarpeen EMOTR:stä rahoitettavien toimien tosiasiallisen toteuttamisen ja niiden asianmukaisuuden varmistamiseksi, sääntöjenvastaisuuksien estämiseksi ja niihin kohdistuvien seuraamusten toteuttamiseksi sekä sellaisten summien takaisinperimiseksi, jotka on menetetty sääntöjenvastaisuuksien tai laiminlyöntien seurauksena. Tästä syystä EMOTR on ehdottanut 25 prosentin suuruista rahoituskorjausta varainhoitovuoden 1991 menoihin.

44 Koska vuonna 1992 vaaditun tutkimuksen tuloksista ei edelleenkään ollut ilmoitettu, koska varainhoitovuoden 1992 menot oli suoritettu vuonna 1991 voimassa olleiden hallinto- ja tarkastusjärjestelmien mukaisesti ja koska uusia ohjeita oli todellisuudessa sovellettu vasta markkinointivuodesta 1993/1994 ja

sitä seuraavista markkinointivuosista alkaen, EMOTR, vaikka se myönsikin, että olemassa olevan yhteistyön laatu oli parantunut ryhmätyöskentelyn ansiosta, ehdotti 25 prosentin suuruista rahoituskorjausta myös varainhoitovuoden 1992 menoihin.

45 Yhteenvetoon 23.9.1996 tehdyssä lisäyksessä komissio päätti kuitenkin vähentää varainhoitovuosia 1991 ja 1992 koskevia korjauksia 25 prosentista 10 prosenttiin, koska EMOTR:n vuosina 1995 ja 1996 suorittamista tutkimuksista ilmeni, että Kreikan viranomaiset olivat ryhtyneet riittäviin toimenpiteisiin varmistaakseen, että yhteistyö komission kanssa sujuisi asianmukaisesti ja että puuvillantuotantoon ja pienille tuottajille myönnettävien tukien valvonta olisi kulumassa olleesta markkinointivuodesta lähtien yhteisön säännösten mukaista.

46 Kreikan hallitus väittää, että 10 prosentin suuruinen rahoituskorjaus perustuu tosiseikkojen virheelliseen arviointiin ja osoittaa, että komissio on käyttänyt väärin toimivaltaansa tai ylittänyt sen harkintavallalle asetetut rajat.

47 Kreikan hallitus toteaa tältä osin ensinnäkin, että yhteenvedossa todetut seikat eivät vastaa yhtäkään niistä 1.6.1993 päivätystä tilien tarkastamisessa noudatettavia yleisiä periaatteita koskevasta asiakirjasta nro VI/216/93 ilmenevistä syistä, joihin 10 prosentin suuruinen korjaus voidaan perustaa. Ei näet ole todennäköistä, että EMOTR:lle aiheutuisi tappioita, sillä ne harvat lainvastaisuudet tai väärinkäytökset, jotka alunperin olivat vaarassa jäädä huomaamatta, oli yksilöity, vaikkakin myöhemmässä vaiheessa, joten sakkoja ja hallinnollisia seuraamuksia on määrätty, tuomioistuimet ovat todenneet tiettyjen toimijoiden olevan rikosoikeudellisessa vastuussa ja perusteettomasti maksetut summat on peritty takaisin.

48 Kreikan tasavallan mukaan asetuksen N:o 729/70 2, 3 ja 8 artiklassa säädetään lisäksi, että rahoituskorjauksia sovelletaan jäsenvaltioihin vain silloin, kun viimeksimainitut laiminlyövät sellaisten tarkastusten toimittamisen, joista joko säädetään asetuksissa tai joita pidetään tarpeellisina varmistettaessa EMOTR:n

varoista maksettavien menojen säännönmukaisuus, mutta ei silloin, kun tietyt toimijat toimivat lain- tai säännönvastaisesti. Sen lisäksi, että Kreikan viranomaiset olivat toimittaneet tarkastukset ja tuominneet kaikki lainvastaisuuksiin syyllistyneet henkilöt huomattaviin sakkorangaistuksiin, ne olivat esittäneet syyttäjäviranomaisille useita tutkintapyyntöjä mahdollisten rikosoikeudellisten vastuukysymysten selvittämiseksi, ja ne olivat korvausmenetelmää käyttäen perineet takaisin kaikki perusteettomasti maksetut summat. Näin ollen Kreikan tasavaltaan ei olisi pitänyt kohdistaa sen hyvin huomattavana pitämää 10 prosentin suuruista rahoituskorjausta.

49 Kreikan hallitus väittää lisäksi, että tarkastusjärjestelmän tehokkuus oli parantunut jo varainhoitovuonna 1992 ja että Kreikan ja yhteisön viranomaisten välinen yhteistyö oli toteutunut ja säännönvastaisuudet oli yksilöity. Kreikan viranomaiset olivat erityisesti tuetun tuotannon tarkastusten osalta muun muassa tehostaneet tuotannon ja tuotantovaiheiden tarkastuksia lautakuntien tai keskushallinnon toimittamilla puolueettomilla tarkastuksilla, ottaneet käyttöön työkuntina toimivien siementenpoistoyritysten päivittäisessä seurannassa käytettävät valvontalomakkeet, jotta eri siementenpoistovaiheet ja siemenettömän puuvillan tuotantovaiheet voitaisiin tarkastaa, sekä ilmoittaneet siemeniä sisältävän puuvillan esiintymistä, siemenettömän puuvillan tuotantoa ja tuotantovaiheita koskevat tiedot välittömästi alueellisille viranomaisille ja keskushallinnolle lähettämällä näille päivittäin päivittäisessä seurannassa käytettävät valvontalomakkeet ja tuotantovaiheita koskevat asiakirjat.

50 On muistutettava, että puuvillan tukijärjestelmän yleisistä säännöistä 27 päivänä heinäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2169/81 (EYVL L 211, s. 2) 10 artiklan mukaan tuottajajäsenvaltioiden on perustettava valvontajärjestelmä, joka mahdollistaa erityisesti kuhunkin siementenpoistoyritykseen tulleen yhteisön puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, määrän vahvistamisen, siementenpoiston kohteena olleen yhteisön puuvillan, josta siemeniä ei ole aiemmin poistettu, määrän vahvistamisen ja vähimmäishinnan noudattamisen toteamisen. Tämän asetuksen 12 artiklan mukaan asetuksen N:o 729/70 säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin asetuksen N:o 2169/81 soveltamisalalla.

51 Yksityiskohtaisista säännöistä puuvillan tukijärjestelmän soveltamisesta 3 päivänä toukokuuta 1989 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1201/89 (EYVL L 123, s. 23) 8 artiklan 1 kohdan perusteella jokaisen puuvillan tuottajan on jätettävä joka vuosi kylvettyjen alojen ilmoitus ennen kyseisen jäsenvaltion vahvistamaa päivää, ja lukuun ottamatta ylivoimaista estettä viimeistään 1 päivänä heinäkuuta. Saman asetuksen 8 artiklan 2 kohdan mukaan, jos ilmoitetut alat poikkeavat 12 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa valvonnassa todetuista aloista, jäsenvaltioiden on mukautettava kyseiset alat ja niiden on otettava nämä mukautukset huomioon määrittäessään ilmoitettujen alojen kokonaismäärän.

52 Asetuksen N:o 1201/89 12 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltion tähän tarkoitukseen nimeämän toimielimen on tarkistettava muun muassa

a) kylvettyjen alojen ilmoitusten paikkansapitävyys paikalla suoritettavilla tarkastuksilla, jotka kohdistuvat vähintään 5 prosenttiin ilmoituksista

b) että jätetyt sopimukset vastaavat 10 artiklassa säädettyjä edellytyksiä erityisesti vähimmäishinnan noudattamisen osalta

c) että puuvillan määrä, jolle tukea haetaan, vastaa sopimuksessa tai sopimuksissa ilmoitetulla alalla tuotetun yhteisön puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, määrää

d) että puuvillan määrä, jolle tuki maksetaan, vastaa yhteisön puuvillan, josta on tosiasiallisesti poistettu siemenet, määrää.

53 Asetuksen N:o 1201/89 12 artiklan 2 kohdassa säädetään lopuksi, että toimivaltaisen toimielimen on hyväksyttävä tukeen oikeutetuksi ainoastaan puuvillan määrä, jonka osalta kaikki edellytykset täyttyvät. Saman asetuksen 13 artiklan mukaan asetuksen N:o 2169/81 6 artiklan 2 kohdassa säädettyyn varastokirjanpitoon on merkittävä erikseen yhteisössä korjatun puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, osalta ja yhteisön ulkopuolella korjatun puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, osalta vähintään jokaisen kuukauden ensimmäisenä päivänä varastossa olevat puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, puuvillan, josta siemenet on poistettu, sekä puuvillansiemenien, puuvillaöljyn ja -linttereiden määrät.

54 Asiakirjoista selviää, että Kreikassa vuosina 1992 ja 1993 asetuksen N:o 595/91 perusteella toimitettua tutkimusta, joka koski puuvilla-alan väärinkäytöksiä, täydennettiin EMOTR:n tekemillä viidellä tarkastusmatkalla, jotka tehtiin 9.—13.1.1995, 13.—16.6.1995, 10.—14.7.1995, 13.—17.11.1995 ja 22.—26.1.1996. Näillä tarkastuksilla pyrittiin varainhoitovuoden 1992 ja sitä seuraavien varainhoitovuosien tilien tarkastamisen yhteydessä tutkimaan puuvilla-alan tukien kansalliset hallinnointi- ja tarkastusmenetelmät.

55 Näissä tarkastuksissa todettiin vakavia puutteellisuuksia ja erityisesti Kreikan eritasoisten viranomaisten hyvin vakava laiminlyönti suojella yhteisön varoja väärinkäytöksiltä ja säännönvastaisuuksilta.

56 EMOTR:n tarkastajat totesivat nimittäin, että Kreikan viranomaiset eivät voineet tehokkaasti suorittaa asetuksen N:o 1201/89 8 ja 12 artiklassa vaadittuja tarkastuksia ja tarkistuksia kylvettyjen alojen ilmoitusten osalta. Kreikan puuvillavirasto ei ollut käyttänyt asianmukaisesti hyväkseen alojen määrittämiseksi kerättyjä tietoja siten, että niiden avulla olisi todellisuudessa voitu tarkastaa tuottajien ilmoittamat pinta-alat. Näitä tietoja ei ollut koskaan tietokoneistettu maarekisterin luomiseksi. Kreikan puuvillaviraston paikallistoimistot eivät ole käyttäneet käytettävissä olevia tietoja tarkastaakseen viljelyilmoitusten paikkansapitävyyden ja määrittääkseen ne pinta-alat, jotka olivat useamman kuin

yhden tuottajan ilmoittamia. Lisäksi todettiin, ettei palstoja ollut rajattu, joten kyseisiä palstoja ja aloja ei voitu objektiivisesti tarkastaa.

57 Lopuksi havaittiin vielä, että puolueettomat tarkastukset eivät olleet tyydyttäviä. Energiankulutusta, henkilöstöä ja yrityksen siementenpoistokapasiteettia "koskevien tietojen paikkansapitävyyden todennäköisyyttä" ei ollut käytännössä tarkastettu. Kreikan puuvillavirastolla ei ollut tarvittavia ATK-laitteistoja, joiden avulla se olisi voinut seurata eri ennakkohakemuksia, tuen laskemista koskevia hakemuksia ja itse tukea koskevia hakemuksia vertaamalla niitä tarkastettuihin hakemuksiin, jotta se olisi voinut asianmukaisesti soveltaa tuen prosenttimäärää ja valvoa sen soveltamista eri jalostettuihin määriin.

58 Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan, kun komissio on päätöksessään todennut, että jäsenvaltio on jättänyt toimittamatta EMOTR:n tukiosaston toimintaa koskevissa säännöissä määrätyt tarkastukset, tai että nämä tarkastukset ovat puutteellisia, tämä jäsenvaltio ei pysty kumoamaan komission päätelmiä pelkillä väitteillä, joiden tueksi se ei esitä selvitystä luotettavan ja toimivan valvontajärjestelmän olemassaolosta. Jollei jäsenvaltio pysty osoittamaan komission päätelmiä virheellisiksi, päätelmät saattavat antaa aiheen epäillä vakavasti valvonta- ja tarkastustoimista muodostuvan kokonaisuuden asianmukaisuutta ja tehokkuutta (asia C-253/97, Italia v. komissio, tuomio 28.10.1999, Kok. 1999, s. I-7529, 7 kohta).

59 Kreikan hallitus ei ole nyt esillä olevassa asiassa yksityiskohtaisesti kiistänyt niitä laiminlyöntejä ja puutteita, jotka todettiin kyseisissä tarkastuksissa, vaan toteaa ainoastaan, että tarkastukset ovat parantuneet ja niissä on paljastettu taloudellisten toimijoiden tekemiä rikkomuksia. Pelkästään se seikka, että kaikki lainvastaisesti toimineet henkilöt on tuomittu sakkoihin, ei kuitenkaan riitä poistamaan tarkastusjärjestelmän toimivuutta koskevia epäilyjä.

60 Näin ollen 10 prosentin suuruista rahoituskorjausta ei voida asettaa kyseenalaiseksi sen enempää sillä perusteella, että komissio olisi arvioinut tosiasioita virheellisesti, kuin silläkään perusteella, että se olisi käyttänyt väärin toimivaltaansa tai ylittänyt sen harkintavallalle asetetut rajat.

Tupakantuotantotukien aiheuttamat menot

Palkkioiden ja interventiohinnan alentaminen, jos taatut enimmäismäärät ylitetään

61 Yhteenvedon mukaan tupakalle satovuotta 1992 varten vahvistettavasta tosiasiallisesta tuotannosta sekä taattuja enimmäismääriä koskevan järjestelmän nojalla maksettavista hinnoista ja palkkioista 27 päivänä heinäkuuta 1993 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2065/93 (EYVL L 187, s. 26) asetettiin jäsenvaltioille velvollisuus periä välittömästi takaisin taatut enimmäismäärät ylittäen maksetut palkkiot. Yhteenvedon mukaan takaisinperintä oli toimitettava ennen seuraavan tupakankorjuun aloittamista, jotta toimijat olisi saatu noudattamaan uusia taattuja enimmäismääriä. Nyt esillä olevassa asiassa on kuitenkin todettu, että takaisinperiminen on toimitettu paljon asetusten soveltamispäivän jälkeen, mikä on taloudelliselta kannalta katsoen ja rahan arvonalentumisen huomioon ottaen aiheuttanut takaisinperinnän tehottomuuden. Takaisinperintä oli porrastettu 41 kuukauden ajalle, vaikka Kreikan viranomaisten olisi pitänyt syyskuusta 1992 lähtien realisoida tätä varten asetetut vakuudet.

62 Komissio on tästä syystä määrännyt toimitettavaksi 552 174 314 GRD:n suuruisen rahoituskorjauksen laskien myöhässä takaisinperitylle kokonaismäärälle 10 prosentin korkokannan mukaisen koron keskimäärin 20,5 kuukaudelta.

63 Kreikan hallitus väittää, että komission kanta perustuu sovellettavan yhteisön oikeuden väärään tulkintaan.

64 Kreikan hallitus toteaa tältä osin, että ne määrät, joilla palkkiota vähennettiin taattujen enimmäismäärien ylittämisen perusteella, on maksettava takaisin, kun tupakat on tarkastettu, eli kun tuensaajan oikeus palkkioon syntyy. Tämä ilmenee tupakanlehdistä maksettavan palkkion myöntämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 25 päivänä elokuuta 1970 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1726/70 (EYVL L 191, s. 1) 6 ja 7 artiklasta. Kreikan hallituksen mukaan komission väite, jonka mukaan perusteettomasti maksetut palkkiot on perittävä välittömästi takaisin, ei perustu asetuksen N:o 2065/93 2 artiklaan, jossa säädetään ainoastaan kyseisen asetuksen voimaantulopäivästä. Tämä komission väite kohtaa myös käytännön vaikeuksia. Kun asetuksesta N:o 2065/93 heinäkuussa 1993 äänestettiin ja erityisesti kun siitä elokuussa ilmoitettiin tuottajille, oli liian myöhäistä velvoittaa jalostajat ja tuottajat noudattamaan taattuja enimmäismääriä ennen seuraavan sadonkorjuun alkua, koska tuotannon volyymiä ei vahvisteta sadonkorjuun aikana (esimerkiksi elokuussa, syyskuussa jne.), vaan istutusten aikaan eli maaliskuusta kesäkuuhun.

65 Kreikan hallitus lisää, että vaikka oletettaisiinkin, että jäsenvaltioilla olisi ollut velvollisuus periä taatut enimmäismäärät ylittäen maksetut palkkiot välittömästi takaisin, 10 prosentin suuruisen korkotason soveltaminen oli omavaltaista.

66 Toissijaisesti Kreikan hallitus katsoo, että lopullisesta summasta pitää vähentää 58 712 320 GRD, joka on jäänyt takaisinmaksamatta, koska tähän velvolliset yhtiöt olivat nostaneet kanteita tuomioistuimissa ja niille oli myönnetty väliaikaista oikeussuojaa.

67 On muistutettava, että raakatupakka-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 21 huhtikuuta 1970 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 727/70 (EYVL

L 94, s. 1) säädetään taattuihin enimmäismääriin liittyvästä järjestelmästä, jonka perusteella siihen liittyviä hintoja ja palkkioita on alennettava asetuksen N:o 727/70 muuttamisesta 25 päivänä huhtikuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1114/88 (EYVL L 110, s. 35) 4 artiklan 5 kohdan säännösten mukaisesti, jos jollekin lajikkeelle tai lajikeryhmälle vahvistetut määrät ylittyvät.

68 Tupakka-alan taattuja enimmäismääriä koskevan järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja asetusten (ETY) N:o 1076/78 ja (ETY) N:o 1726/70 muuttamisesta 13 päivänä syyskuuta 1988 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2824/88 (EYVL L 254, s. 9) 1 artiklan mukaan komissio toteaa jäsenvaltioiden toimittamien tai muista lähteistä saamiensa tietojen perusteella asetuksen N:o 727/70 17 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tosiasiallisesti tuotetun määrän kunkin satovuoden osalta ennen satovuotta seuraavan vuoden heinäkuun 31 päivää ja jokaisen sellaisen tupakkalajikkeen tai lajikeryhmän osalta, jolle taattu enimmäismäärä on vahvistettu. Asetuksen N:o 2824/88 3 artiklan 1 kohdan mukaan, sellaisena kuin se on muutettuna 6.10.1992 annetulla komission asetuksella N:o 2907/92 (EYVL L 291, s. 6), ennen 1 artiklassa säädettyä tosiasiallisen tuotannon toteamista interventiohintoja ja palkkioita saa maksaa vuoden 1992 sadon osalta ainoastaan 77 prosenttia kyseiselle sadolle vahvistetuista määristä. Asianomaisen jäsenvaltion halutessa nämä hinnat ja palkkiot voidaan kuitenkin maksaa sataprosenttisesti, jos vuoden 1992 sadon osalta annetaan 23 prosentin suuruinen vakuus. Lopuksi asetuksen N:o 2824/88 3 artiklan 2 kohdan mukaan mahdollisen jäännöksen maksaminen ja vakuuden vapauttaminen tai realisointi on toimitettava 1 artiklassa säädetyn tosiasiallisen tuotannon toteamisen jälkeen.

69 Komissio on 18.7.1990 annetulla asetuksella N:o 2046/90 (EYVL L 187, s. 23), 29.7.1991 annetulla asetuksella N:o 2267/91 (EYVL L 208, s. 26), 30.7.1992 annetulla asetuksella N:o 2178/92 (EYVL L 217, s. 75) ja asetuksella N:o 2065/93 säätänyt, kuten niiden teksteistä ilmenee, tosiasiallisesta tuotannosta ja taattuja enimmäismääriä koskevan järjestelmän nojalla maksettavista hinnoista ja palkkioista vuosien 1989—1992 tupakkasatojen osalta. Näiden asetusten 2 artiklassa säädetään, että nämä asetukset tulevat voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun ne on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

70 Asetuksen N:o 1726/70 6 artiklan 1 kohdassa säädetään, että palkkio-oikeus saadaan hetkellä, jolla tupakka siirretään pois siitä paikasta, jossa se on saatettu valvontaan, ja sen 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, että palkkio on maksettava samalla hetkellä, kun palkkio-oikeus saadaan.

71 Näistä säädöksistä seuraa, että ennen tosiasiallisen tuotannon toteamista maksetuille palkkioille asetettujen vakuuksien realisointi, eli yhteenvedossa mainittujen vakuuksien realisointi, on asetuksen N:o 2824/88 3 artiklan 2 kohdan mukaan toimitettava tosiasiallisen tuotannon toteamisen jälkeen. Jäsenvaltiot nimittäin tietävät tuolloin yhtäältä ne määrät, joihin tuensaajilla on tosiasiallisesti oikeus, ja näin ollen toisaalta ne määrät, jotka on palautettava liikaa maksettuina tai joiden osalta vakuuksien realisointi on mahdollisesti tarpeen.

72 Asetuksella N:o 2065/93, joka tuli voimaan 1.8.1993, annettiin satovuoden 1992 osalta jokaisen tupakkalajikkeen tai jokaisen tupakkalajikeryhmän tosiasiallista tuotantoa ja taattujen enimmäismäärien ylittämistä koskevat säännökset. Liikaa maksettujen palkkioiden takaisinperintä tai tätä tarkoitusta varten asetettujen vakuuksien realisointi olisi pitänyt toimittaa tästä päivämäärästä lähtien. Näiden menettelyjen aloittamisen viivyttäminen aiheutti sen, että kyseisille tuensaajille annettiin yhteisön lainsäädännön kannalta perusteettomia etuja.

73 Asetuksen N:o 1726/70 6 ja 7 artiklaan perustuvien väitteiden osalta riittää, kun todetaan, että tässä tapauksessa on kyse palkkioista, joihin tuensaajilla nimenomaan ei ole oikeutta.

74 Sovelletun rahoituskorjauksen määrän osalta voidaan todeta yhteenvedosta ilmenevän, että Kreikan viranomaiset ovat porrastaneet takaisinperinnän 41 kuukauden ajalle, vaikka niiden olisi pitänyt realisoida tätä varten asetetut

vakuudet heti asetuksen N:o 2065/93 voimaantultua. Komissio laski korjauksen soveltaen 10 prosentin suuruista korkokantaa keskimäärin 20,5 kuukaudelta.

75 Tältä osin on todettava, että komissio otti huomioon puolet siitä ajasta, jonka takaisinperinnän viivästyminen kesti ja että sovellettu korkokanta on Kreikassa tuohon aikaan sovellettua korkokantaa alhaisempi. Näin ollen Kreikan hallitus ei voi missään tapauksessa kyseenalaistaa korjausta.

76 Lopuksi sen 58 712 320 GRD:n suuruisen summan vähentämisestä lopullisen korjauksen osalta, joka Kreikan hallituksen mukaan on 614 401 142 GRD, riittää, kun todetaan, että yhteenvedon mukaan lopullinen korjaus oli 552 174 314 GRD ja että Kreikan hallitus ei ole näyttänyt toteen, että se 58 712 320 GRD:n suuruinen summa, jonka vähentämistä se vaatii, sisältyisi tähän summaan.

Laiminlyönti noudattaa asetuksen N:o 1726/70 muuttamisesta 8.5.1992 annettua komission asetusta N:o 1197/92 (EYVL L 124, s. 31), jonka mukaan valvonnan piiriin on saatettava vähintään viisi prosenttia yrityskohtaisesti ja lajikkeittain rekisteröidyistä viljelysopimuksista tai -ilmoituksista

77 Yhteenvedon mukaan Kreikan viranomaiset ovat myöntäneet, että Nafplionin alueella, jonka tuotanto on vain kolme prosenttia tupakan kokonaistuotannosta, toimitetut tarkastukset olivat erityisen näennäisiä. Komissio sovelsi siis 10 prosentin suuruista kiinteämääräistä korjausta, jonka määrä oli 316 280 755 GRD.

78 Lisäksi yhteenvedosta ilmenee, että vaikka asetus N:o 1197/92 oli julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 9.5.1992, kansallista asetusta, jolla tässä asetuksessa säädetyt tarkastukset sallittiin, oli pitänyt odottaa 3.9.1992 asti.

Koska tarkastukset on suurimmaksi osaksi toimitettu sadonkorjuun jälkeen, vuoden 1992 syyskuun lopusta marraskuun alkuun, vaikka ne olisi asetuksen N:o 1197/92 mukaan pitänyt toimittaa tupakan ollessa vielä korjaamatta, komissio sovelsi kahden prosentin suuruista kiinteämääräistä korjausta, jonka määrä oli 1 929 330 791 GRD.

79 Kreikan hallitus väittää Nafplionin alueen osalta, että vaikka tarkastuspöytäkirjat on päivätty 10.—26.9.1992 välisenä aikana, minkä komissio tulkitsee osoittavan paikalla suoritettujen tarkastusten ajankohdan, tarkastukset on toimitettu säännönmukaisesti 27.5.1992 päivättyä hallinnollista soveltamisohjetta F109/1989/A.4126 noudattaen. Tarkastuspöytäkirjat oli allekirjoitettu 10.9.1992 jälkeen sen vuoksi, että maatalousministeriö teki 3.9.1992 päätöksen nro 378988, jolla tarkastusten seuraamukset vahvistettiin. Kreikan hallituksen mukaan Nafplionin alueen tarkastukset oli ajoitettu aikaisemmiksi, koska tämä alue on ensimmäinen, jolla tupakankorjuu suoritetaan ja koska se lopetetaan ennen elokuun loppua. Suoritetut korjaukset olivat siis lainvastaisia ja perusteettomia.

80 Kreikan hallitus väittää lisäksi, että Kreikan tupakkavirasto (EOK) antoi välittömästi asetuksen N:o 1197/92 antamisen ja toukokuussa 1992 tapahtuneen julkaisemisen jälkeen ensimmäiset soveltamisohjeet, jotka sisältyivät sen 27.5.1992 antamaan hallinnolliseen soveltamisohjeeseen nro F109.1989/A.4126, kun taas ministeriön päätös nro 278988/92, jolla tarkastusten seuraamukset vahvistettiin, annettiin itse asiassa 3.9.1992. Nafplionin aluetta lukuun ottamatta tarkastukset aloitettiin 9.9.1992 ja lopetettiin marraskuun alussa 1992.

81 Kreikan hallitus väittää tältä osin, että toimitetut tarkastukset ovat täysin asetuksen N:o 1726/70 2 c artiklan, sellaisena kuin se on lisätty asetuksella N:o 1197/92, mukaisia. Kreikan viranomaiset ovat nimittäin esittäneet näyttöä tarkastuksista, jotka on toimitettu viiden prosentin osalta. Lisäksi suurinta osaa tarkastuksista ei ollut toimitettu myöhässä. Vaikka tuottajat olivatkin jo korjanneet sopivat lehdet, tarkastajien oli ollut helppo tarkistaa niin viljellyt pinta-

alat kuin lajikekin tutkimalla pellolle jääneet pensaat ja niissä vielä olleet lehdet. On myös otettava huomioon, että kyse oli ensimmäisestä soveltamisvuodesta, että asetus N:o 1197/92 oli annettu myöhässä tupakanviljelyn jo alettua, ja että rekisteröityjä sopimuksia oli paljon (73 462). Vaikka myönnettäisiinkin, että tietyt tarkastukset oli suoritettu hieman myöhässä, eli sadonkorjuun jälkeen, ne oli toimitettu luotettavasti.

82 On syytä muistuttaa, että asetuksen N:o 1726/70 2 c artiklan 1 kohdan, sellaisena kuin se on lisätty asetuksella N:o 1197/92, mukaan jäsenvaltioiden on toimitettava puolueettomia tarkastuksia paikan päällä viljelysopimuksiin tai -ilmoituksiin merkittyjen seikkojen ja erityisesti viljelyalan ja viljellyn lajikkeen tarkastamiseksi. Jokaisen yrityksen osalta tämän valvonnan piiriin on saatettava vähintään viisi prosenttia lajikkeittain tai lajikeryhmittäin rekisteröidyistä viljelysopimuksista tai -ilmoituksista. Asetuksen N:o 1726/70 2 c artiklan 4 kohdan, sellaisena kuin se on lisätty asetuksella N:o 1197/92, mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat lisätoimenpiteet tämän asetuksen soveltamiseksi.

83 Kreikan hallitus myöntää, että asetuksen N:o 1726/70 2 c artiklan 1 kohdassa, sellaisena kuin se on lisätty asetuksella N:o 1197/92, säädetyt paikan päällä suoritetut puolueettomat tarkastukset on oleellisin osin toimitettu vasta syyskuusta 1992 lähtien, eli tupakankorjuun jälkeen, vaikka Kreikan viranomaisilla oli tähän asetukseen perustuva velvollisuus aloittaa nämä tarkastukset heti asetuksen tultua voimaan 12.5.1992. Näiden tarkastusten tehokkuus on näin ollen vaarantunut Kreikan viranomaisten asenteen vuoksi.

84 Lisäksi on syytä muistuttaa, että komissio on 13.1.1995 tehdyllä päätöksellä määrännyt, että varainhoitovuoden 1992 tilien tarkastuksia koskevat lisätiedot on toimitettava viimeistään 28.2.1995. Vaikka Kreikan viranomaisia on useaan otteeseen pyydetty esittämään näyttöä tarkastusten säännönmukaisuudesta, ne eivät ole vastanneet asetetussa määräajassa.

85 Näin ollen komission määräämää rahoituskorjausta ei voida kyseenalaistaa.

Tupakanviljely kunnissa, jotka asetuksen N:o 727/70 muuttamisesta 19.7.1988 annetun neuvoston asetuksen N:o 2267/88 (EYVL L 199, s. 18) perusteella ovat tukikelvottomia

86 Yhteenvedossa viitataan tupakka-alan yhteistä markkinajärjestelyä koskevaan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomukseen nro 8/93, jonka mukaan 61:ssä Kreikan kunnassa viljelty tupakka ei ollut asetuksen N:o 2267/88 mukaan tukikelpoista. Tämän erityiskertomuksen nojalla komissio on soveltanut 1 098 436 000 GRD:n suuruista rahoituskorjausta, joka määrältään vastaa perusteettomasti maksettuja palkkioita.

87 Kreikan hallitus väittää, että alueet, joilla kyseiset kunnat sijaitsevat, ovat sellaisia tupakantuotantoalueita, joilla maaperä ja ilmastolliset olosuhteet ovat tasalaatuisia. Tästä syystä yhteisö on hyväksynyt nämä alueet ja niitä on yli kymmenen vuoden ajan käytetty määritettäessä interventiotupakan tuotantoalueita. Kreikan hallituksen mukaan näissä kylissä viljeltiin muita tupakkalajikkeita, jotka on korvattu Virginia-lajikkeella. Tämä muiden lajikkeiden korvaaminen Virginia-lajikkeella perustuu yhteisön rakenteellisiin ohjelmiin, joilla on pyritty korvamaan Virginia-lajiketta vähemmän kysytyt lajikkeet. Kaikille Virginia-lajikkeen tuottajille oli myönnetty alustava lupa toteuttaa investointihankkeet, jotka koskivat tämän lajikkeen viljelyn kannalta välttämättömien kuivurijärjestelmien asentamista.

88 Kreikan hallitus toteaa, että näihin hankkeisiin osallistuneet tuottajat olivat välittömästi lopettaneet Tsebelia- ja Mavra-lajikkeisiin kuuluvan tupakan viljelyn. Viimeksi mainittujen oli pitänyt vuoden ajan harjoittaa kokeiluviljelyä eikä heille ollut myönnetty palkkioita, joten yhteisön pitäisi maksaa heille korvausta

aiheutuneesta "tulon menetyksestä", kuten muissakin rakenneuudistustilanteissa oli tehty. On kuitenkin omituista, että korjaus on nyt suoritettu sellaisen toiminnan osalta, johon yhteisö on kannustanut.

89 Tältä osin on muistutettava, että neuvosto on 30.6.1992 annetussa asetuksessa N:o 2062/92 (EYVL L 215, s. 22) satovuoden 1992 osalta vahvistanut tavoitehinnan, interventiohinnan ja tupakanlehtien ostajille myönnetyt palkkiot, pakatun tupakan johdetun interventiohinnan, viitelaadun ja tuotantoalueet. Viimeksi mainitut mainitaan tämän asetuksen liitteessä III. Virginia-lajikkeen viljelyyn hyväksytyt vyöhykkeet sijaitsevat erityisesti Sterea Hellaksen ja Makedonian alueilla, jotka Kreikan hallituksen mukaan kuuluvat yhteenvedossa mainittuihin 61 kuntaan.

90 Asetuksen N:o 2062/92 3 artiklan 2 kohdan mukaan tupakanostajille myönnettyjä hintoja ja palkkioita sovelletaan niihin lajikkeisiin, joita viljellään liitteessä III tarkoitetuilla tuotantovyöhykkeillä, tämän kuitenkaan estämättä asetuksen N:o 727/70 7 a artiklan soveltamista. Viimeksi mainitun säännöksen mukaan, joka on lisätty asetuksella N:o 2267/88, hintoja ja palkkioita sovelletaan vain niihin tupakkalajikkeisiin, jotka ovat peräisin sellaisista kunnista, joissa tätä lajiketta on viljelty vähintään yhden kerran kyseistä sadonkorjuuta edeltävien viiden vuoden aikana.

91 Nyt esillä olevassa asiassa on kiistatonta, että vaikka kyseinen tupakka onkin viljelty asetuksessa N:o 2062/92 tarkoitetulla vyöhykkeellä, sen perusteella ei kuitenkaan voida saada oikeutta vaadittuihin palkkioihin, koska tämä lajike ei ole peräisin kunnista, joissa sitä olisi jo aiemmin viljelty.

92 Neuvosto ei sitä paitsi ole käyttänyt asetuksen N:o 727/70 7 a artiklan 2 kohdassa, sellaisena kuin se on lisätty asetuksella N:o 2267/88, säädettyä oikeutta "päättää samaan aikaan ja samassa menettelyssä niistä lajikkeista, joihin 1 kohtaa ei sovelleta".

93 Lopuksi se seikka, että Virginia-lajikkeen tuottajien luopuminen toisten lajikkeiden tuottamisesta liittyy yhteisön rakenteellisiin ohjelmiin, ei vaikuta oikeuteen saada asetuksen N:o 727/70 nojalla myönnettäviä palkkioita.

94 Edellä esitetystä seuraa, että menoja, jotka perustuvat tupakanviljelyyn sellaisissa kunnissa, jotka ovat asetuksen N:o 2267/88 nojalla tukikelvottomia, ei voida hyväksyä. Tästä syystä vastaavaa rahoituskorjausta ei voida kyseenalaistaa.

Kauan sitten asetetut ja vapauttamatta jääneet vakuudet

95 Yhteenvedon mukaan komissio on käynyt läpi ennen 16.4.1991 asetettuja ja vielä 15.10.1992 avoinna olleita vakuuksia koskevan luettelon. Komission havainnoista ilmenee, että toimivaltainen laitos Didagep on tällä välin vapauttanut kaikki vakuudet ja että komissiolle on toimitettu niiden hoitoa koskevat tyydyttävät asiakirjaselvitykset lukuun ottamatta asiaa nro 30277/24.02.92, jonka osalta ei ole esitetty ylivoimaisen esteen toteamiseksi vaadittavia yksityiskohtia. Tästä syystä komissio on soveltanut 10 853 000 GRD:n suuruista rahoituskorjausta.

96 Kreikan hallitus katsoo, että rahoituskorjaus on virheellinen siitä syystä, että sitä on sovellettu kahden tupakanvientierän perusteella, joista toinen antoi oikeuden täyteen palautukseen, joka suoritettiin maataloustuotteiden vientitukien järjes-

telmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 27 päivänä marraskuuta 1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87 (EYVL L 351, s. 1) mukaisesti, ja toinen osittaiseen palautukseen. Tämän viimeksi mainitun palautuksen osalta summa, joka Kreikan tasavallalta on vähennettävä, on 1 043 387 GRD eikä 10 853 000 GRD, kuten komissio on laskenut.

97 Kuten tämän tuomion 84 kohdassa on todettu, komissio on 13.1.1995 tehdyllä päätöksellä määrännyt, että varainhoitovuoden 1992 tilien tarkastuksia koskevat lisätiedot on toimitettava viimeistään 28.2.1995. Kreikan hallitus ei kiistä komission väitettä, joka mukaan pyynnössä esitetyistä seikoista ei ole annettu tietoa asetetussa määräajassa. Näin ollen Kreikan hallitus ei voi kyseenalaistaa rahoituskorjausta.

Varainhoitovuotta 1990 koskeva negatiivinen varaus

98 Lopuksi Kreikan hallitus väittää, että tarkastaessaan EMOTR:n tilejä varainhoitovuoden 1990 osalta komissio pidätti 4,5 miljardia GRD katsoen, että tämä summa koski yhteisön lainsäädännön vastaisesti tuettua tupakkaa, tarkemmin ottaen Albaniaan ja Bulgariaan vietyä tupakkaa, jota ei ollut asetuksen N:o 727/70 3 artiklassa edellytetyin tavoin alustavasti jalostettu eikä pakattu ja josta ei ollut vähennetty sen tupakan painoa, joka ei vastannut asetuksen N:o 1726/70 11 artiklan säännösten mukaisia vähimmäislaatuvaatimuksia. Komissio oli tehnyt edellä mainitun summan suuruisen negatiivisen varauksen yhteisön tukeman tutkimuksen perusteella.

99 Tutkimus oli tältä osin sittemmin valmistunut, ja koska sen tuloksista oli ilmoitettu komissiolle, Kreikan hallitus katsoo, että komissiolla oli asetuksen

N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 9 artiklan 1 kohdan nojalla ollut velvollisuus suorittaa välittömästi tätä rahoituskorjausta koskeva lopullinen tarkastus samalla, kun se tarkasti varainhoitovuoden 1992 tilit.

100 Tältä osin riittää, kun todetaan, että se korjaus, johon Kreikan hallitus viittaa, on tullut lopulliseksi varainhoitovuodelta 1991 toimitetussa tilintarkastuksessa. Sitä ei siis voida tutkia uudelleen nyt kulumassa olevana varainhoitovuotena.

101 Koska yhtäkään Kreikan hallituksen esittämistä kanneperusteista ei ole hyväksytty, kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

102 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut, että Kreikan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska Kreikan tasavalta on hävinnyt asian, viimeksi mainittu on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Kanne hylätään.**

2) **Helleenien tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Schintgen Kapteyn Hirsch

Ragnemalm Skouris

Julistettiin Luxemburgissa 13 päivänä heinäkuuta 2000.

R. Grass

kirjaaja

J. C. Moitinho de Almeida

kuudennen jaoston puheenjohtaja